

hvil, altsaa Paatalemyndigheden. Den foreslaaede Bestemmelse har da, saavidt vides, heller intet Sidestykke i kontinental Ret. — Iøvrigt skal man om disse Spørgsmaal henvisse til Retsplejeudvalgets Skrivelse af 18. December 1927 til Justitsministeriet vedrørende Retsplejelovens § 824 (Folketingsudvalgets Betænkning 1927—28, p. 52).

Et Mindretal foreslaar at bibeholde den nuværende Regel om Afgivelse af Forklaring til Retsformanden, dog med den Tilføjelse, at Formanden herved alene skal henholde sig til Anklageskriftets Indhold uden at berøre de tidligere i Sagen fremkomne Forklaringer eller Bevisligheder.

Dette stemmer med, hvad flere Retsformænd praktiserer. Tiltaltes Forklaring til Formanden er den naturlige Fortsættelse af hans foreløbige Erklæring til denne, jfr. § 865. Derved, at Formanden modtager Tiltaltes første sammenhængende Fremstilling, bliver det klarest for Nævningerne, hvordan han stiller sig til Sagen, hvor meget han indrømmer, og hvormed han undskylder sig. Det er hensynsfuldest mod Tiltalte at lade ham afgive denne Del af sin Forklaring til en upartisk. Anklageren har kun Grund til at forhandle med ham paa de Punkter, hvor han afviser Anklagen.

c) Den i Betænkningen til Retsplejelovens § 810 foreslaaede Ændring Nr. 1 forekommer Retsplejeudvalget uheldig formuleret.

d) Den i Betænkningen til Retsplejelovens § 820 foreslaaede Ændring Nr. 1 synes Retsplejeudvalget ufuldstændig formuleret.

e) Retsplejeudvalget henstiller, at der i den i Betænkningen foreslaaede Omredaktion af § 823 p. 62, Linie 5 f. o. mellem Ordet »er« og Ordet »Grund« indskydes Ordet »paaviselig«.

ad Afsnit V. En Forenkling af Reglerne om Udtagelse af Nævninger.

a) Varslet til Indkaldelse af Doms mænd bliver i Medfør af Retsplejelovens § 88, 1. Stk., en Uge. Dette Varsel synes at være for langt, særlig hvor Domsforhandling kun foregaar med Mellemrum, og naar det drejer sig om Arrestantsager. 2—3 Dages Varsel er formentlig tilstrækkelig. Den i Betænkningens § 98 a foreslaaede Frist af 3 Dage til Underretning af Anklagemyndigheden samt Tiltalte og Forsvareren kan formentlig sættes til 24 Timer.

b) Da de Sager, der behandles for Doms mænd, ikke sjældent vil kunne paaregnes at maatte strække sig over flere Dage, synes det betænkeligt, at der ikke i Betænkningens § 98 gives Adgang til straks at udtage og indkalde Suppleanter.

c) Retsplejelovens § 214, 4. Stk., bør ikke udgaa, men der bør tilføjes en Bemærkning om, at de som Suppleanter udtagne Doms mænd skal være tilstede under Rettens Forhandlinger (jfr. 1. ovenfor under b.).

d) Retsplejeudvalget ser ikke nogen Grund til at ophæve de i Betænkningen under § 865 nævnte Bestemmelser som »uhensigtsmæssige«. Tværtimod mener Udvalget, at der kunde være Grund til at gøre Domstolene opmærksomme paa, at de eksisterer og i visse Tilfælde særdeles hensigtsmæssig kunde praktiseres.

e) Den i Retsplejelovens og Betænkningens § 85 nævnte Institution »Hjælpe-nævninger« kan formentlig ophæves, eller i hvert Fald Tallet 10 nedsættes til 5.

f) Et Mindretal foreslaar at ophæve al Adgang til at udskyde Nævninger som irrationel og ledende til Misbrug (systematisk Udelukkelse af Kvinder, Anmodning underhaanden om at blive udskudt). Udtagelsen paa Tinget maa da ske ved Lodtrækning.

Al Mistanke om Partiskhed ved Nævningeuttagelsen maa efter Indholdet af vore Regler være udelukket. Den foreslaaede Regel vil stemme med, at Doms mændene — hvis Magt er større — maa tages uden Kritik, og med, at Tiltaltes frie Valg af Nævningebehandling foreslaas ophævet. Den vil muliggøre en navnlig udenfor København tiltrængt Formindskelse af Nævningeparatet.

Overfor det af Mindretallet saaledes fremsatte Forslag ønsker Flertallet at udtale, at det maa anse det for utilraadeligt at ophæve denne i europæisk-amerikansk Ret overalt opretholdte Beføjelse for Parterne til at øve Indflydelse paa Nævningere-ttens Sammensætning, uden at særlige Grunde for Udskydelserne behøver at nævnes. Den folkelige Tillid til, at Nævningeretten er sammensat uden uvedkommende Hensyn